EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Els que volen ?un nou país'

Hi ha gent al món que es mor literalment de gana, que un dia es queda definitivament sense forces i cau en qualsevol racó víctima de la fam. D'altres moren de malalties curables perquè no disposen dels medicaments que aquí ens sobren ni dels serveis sanitaris mínims. Hi ha dones també que moren de part perquè no tenen els mitjans que tenim nosaltres. N'hi ha que marxen del seu país per tal de buscar un futur més pròsper, i n'hi ha que marxen desesperats no pas per prosperar sinó tan sols per salvar la pell. En ple segle XXI continua existint l'esclavitud, l'esclavitud laboral, l'esclavitud sexual, l'esclavitud dels nens i nenes soldats... Lluny de les nostres fronteres hi ha guerres, hi ha gana, hi ha explotació i hi ha també tota la nostra indústria amb la mà d'obra més barata i la nostra escombraria més perillosa. Lluny de nosaltres hi ha dictadures ferotges i pobles sotmesos de debò amb l'aquiescència de la nostra diplomàcia. I hi ha també un analfabetisme endèmic que és la millor base perquè tot l'anterior segueixi com ara per anys i anys.

Però sense anar tan lluny, sense anar més enllà de la Jonquera ni més avall de Tarragona, hi ha gent que ho està passant molt malament. També aquí mateix hi ha esclaves sexuals obligades a oferir-se en bordells que s'anuncien amb llumetes de colors mentre tothom mira a una altra banda. I hi ha àvies que viuen soles i estiren fins a la indignitat la poca paga que tenen i la gran soledat en què es troben. Aquí mateix, a Catalunya, hi ha injustícies socials a cabassos, abusos a tort i a dret, corrupció, diners públics que s'han llençat i es continuen llençant en despeses sense cap sentit. Tipus indesitjables que viuen de fer discursos i d'altres que han estat col·locats per ells sense tenir cap mèrit i sense fer res de profit però cobrant grans sous. Mastodòntics mitjans públics de comunicació convertits en mitjans de propaganda a preu d'or. Gent que ens roba de mil maneres amb cognoms ben catalans. Un inacabable llistat d'injustícies contra les quals mai s'han reunit mig milió de persones per protestar. Tindrien mil motius per fer una V gegant cada setmana, però són injustícies que només mobilitzen quatre. Les masses continuen necessitant els himnes i les banderes, l'exaltació, l'espectacle. Si tots els que volen "un nou país" lluitessin per un nou món em sentiria orgullós de ser un d'ells.